

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 9371

Doknr.
960262

Dato
25-01-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 17. december 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 265 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Folketingets Socialudvalg.

Spørgsmål nr. 265:

"Vil ministeren forholde sig til, at »Ankestyrelsens principmeddelelse 3622 om forbrugsgode sædvanligt indbo« har skabt en situation, hvor borgere ikke længere kan få tildelt en kugledyne som hjælpemiddel?"

Svar:

Indledningsvist vil jeg gerne understrege, at det selvfølgelig er afgørende, at borgerne får de hjælpemidler, som de har ret til, og som modsvarer deres hjælpebehov.

Social- og Boligministeriet har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Ankestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Ankestyrelsens principmeddelelse 36-22 fastslår overordnede og generelle retningslinjer for, hvornår et forbrugsgode indgår i sædvanligt indbo. Principmeddelelsen omhandler eksempler på ni forskellige produkter, hvor Ankestyrelsen har foretaget en konkret og individuel vurdering af, om produkterne er forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo.

Det følger af fast praksis fra Ankestyrelsen, at hjælpemidler er defineret som produkter, der er fremstillet særligt til at afhjælpe en nedsat funktionsevne, mens forbrugsgoder er defineret som produkter, der bliver fremstillet og forhandlet bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo, er almindeligt udbredte forbrugsgoder, som kan findes i ethvert hjem, der måtte ønske det.

Hvorvidt et produkt er defineret som et hjælpemiddel, et forbrugsgode eller et forbrugsgode, der indgår i sædvanligt indbo, har betydning i forhold til omfanget af kommunens støtte. Kommunen skal yde støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, hvis betingelserne herfor er opfyldt. Hjælpen ydes til anskaffelse af det bedst egnede og billigste hjælpemiddel.

Kommunen skal yde støtte til forbrugsgoder, når betingelserne for støtte til hjælpemidler er opfyldt. Her udgør hjælpen 50 pct. af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art.

Forbrugsgoder, der indgår i sædvanligt indbo, kan der ikke ydes støtte til.

I principmeddelelsen 36-22 har Ankestyrelsen fremhævet en række kriterier, som man kan inddrage i vurderingen af, om et forbrugsgode normalt indgår i sædvanligt indbo. De kriterier er:

- Produktets udbredelse, herunder om det forhandles bredt over hele landet, og om det forhandles til forbrugere.
- Produktets funktionalitet.
- Om produktet findes i forskellige farver, størrelser og prisklasser.
- Befolkningens levestandard, herunder leve- og forbrugsvaner.
- Den teknologiske udvikling.
- Prisniveauet på produktet, herunder om prisniveauet ikke adskiller sig væsentligt fra lignende produkter.

I principmeddelelsen er det desuden fremhævet, at ovennævnte kriterier ikke er en udtømmende liste. Der skal for hvert produkt foretages en vurdering af, om der er tale om et produkt, der er fremstillet og forhandles bredt med henblik på sædvanligt forbrug hos befolkningen i almindelighed.

Hvilke forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo, ændres løbende i takt med den almindelige samfundsudvikling. Det kan betyde, at et produkt, der tidligere blev betragtet som et forbrugsgode, nu skal betragtes som et forbrugsgode, der normalt indgår i sædvanligt indbo.

I principmeddelelse 36-22 behandler Ankestyrelsen i sag nr. 4 en sag om en tung dyne med fyld af glasperler og betræk af bomuld/bambus. Vi har behandlet sagen med det formål at give et eksempel på, hvornår en tung dyne er sædvanligt indbo.

I sagen vurderer Ankestyrelsen, at der er sket en udvikling inden for området, som medfører, at kugledyner ikke længere alene er forbundet med at afhjælpe en fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse, men nu anbefales generelt til alle, både med og uden en funktionsnedsættelse, for at kunne få en bedre søvn. Dynen har således ikke en særlig funktion, der alene har til formål at afhjælpe en nedsat funktionsevne. Da den tunge dyne ikke længere alene har til formål at afhjælpe en nedsat funktionsevne, opfylder produktet i dag ikke definitionen for at være et hjælpemiddel.

At der er sket en udvikling på området understøttes desuden af, hvor udbredt tunge dyner er i dag, da disse forhandles bredt over hele landet. Dertil kommer en række mindre producenter af tunge dyner, der sælger tunge dyner via egen hjemmeside.

Det er på den baggrund ikke udelukket, at en tung dyne kan være et hjælpemiddel. Dynen skal dog funktionelt adskille sig fra den dyne, som sag nr. 4 i ovennævnte principmeddelelse omhandler. Det afgørende i den forbindelse er, om dynen er fremstillet særligt med henblik på at afhjælpe en nedsat funktionsevne.

Det betyder, at kommunen altid skal foretage en konkret og individuel vurdering, når der ansøges om en tung dyne. De kriterier, der er nævnt ovenfor kan indgå i vurderingen, og dynens funktionalitet kan i den forbindelse særligt fremhæves.”

Jeg henholder mig til Ankestyrelsens svar.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister